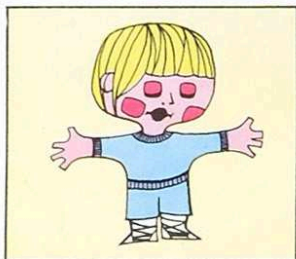

L'Auca que els Reis, d'Igualada, dediquen a la mainada

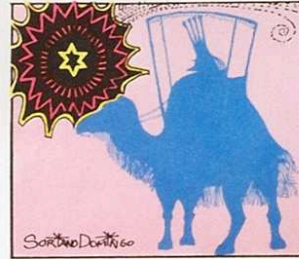
Jo soc l'entremaliat Jordi, ros, com una espiga d'ordi.

I la Montse igualadina s'assembla ben bé a una nina.

Una història us contaràn de tres Reis que arribaran.

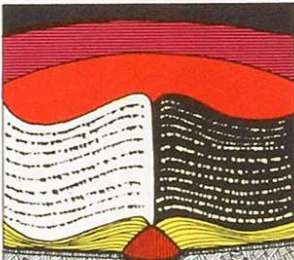
Vénen de per sol ixent, per això els diuen d'Orient.

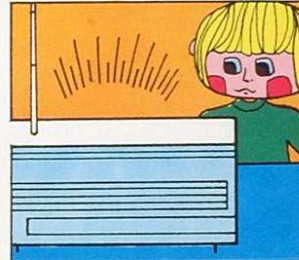
En Faruk fa un festival en el Centre Nacional.

Allà tant grans com petits hi queden embadalits.

Dos grups hi han arxivats; els bons i els mal educats.

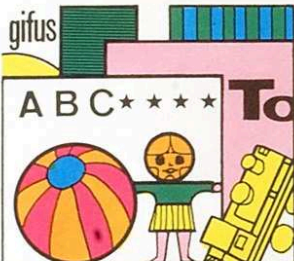
Pel transistor ara senten com els patges els orienten.

Procurem fer bones obres tot fent caritat als pobres.

A la plaça, la mainada, veu s'acosta la gran diada.

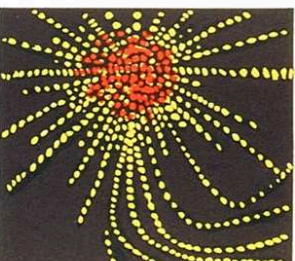
Hi ha trens, pilotes, nines... i varietat de joguines.

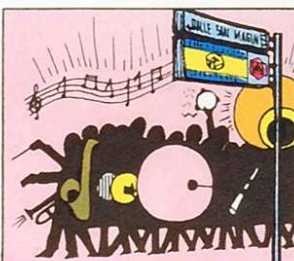
Que hi somnien els petits tant desperts com adormits.

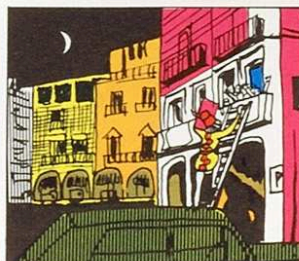
La grandiosa cavalcada pels carrers és esperada.

Una estrella va al davant; ben vistosa i elegant.

Se sent una musicada que enllamina l'arribada.

Tots els païges, pels balcons, obsequien als infants.

El Rei blanc tot bonhomia escampa arreu simpatia.

L'encens porta el Rei ros, ell també és molt bondadós.

El Rei negre és elegant, esvelt i molt arrogant.

Sense cap discriminació l'infant reb el paquetó.

Els tres Reis, ben disposats, porten joia als internats.

També per l'enamorada duen la nova esperada.

I tot l'encens hem escampat per l'extraradi i ciutat.

Vers la Tossa, que és ponent, i fins un altre any. Amen.